

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia Catholica, Hoc Est Christianae Fidei, Qvam Ad
Salvtem Animarvm Aviti Avgvstae Domvs Saxonicae
Principes, Reges, & Imperatores coluerunt, Gloriosa
Confessio**

Cutsemius, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1621

De VVitikindo II. Et Hvgone Capeto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11884

dum de eo sepulto in Abbatia Sigebergenfi An. 1099. sic loquitur in stirpe VVitikin. *Quum dexterrimè Ecclesiæ præfuisset decēno cum semestri.* Et verè. Idem enim & nostri referunt annales. Attentissimus fuit rerum Archiepiscopatus sui inspector, & prudens gubernator. Tanta eius fuit authoritas, vt Imperatore absente extra Germaniam, negotia Imperij ipse vicariâ operâ administraret. Nos Colonienses computamus illum inter primarios, in ordine Reuerendissimorum nostrorū Præceptorū, quē Saxones quoque, alijque errantes tuto sequi possunt, in via salutis ducem, fideique magistrum.

DE VVITIKINDO II. ET HV-
GONE CAPETO.

TRANSEO nunc Serenissime Princeps, ad alteram VVitikindeæ lineam, à VVitikindo II. Secundogenito VVitikindi I. filio descendente, quæ multos produxit externarum gentium Principes, Reges, & Imperatores scil. Græcorum. Sed promissi memor, amore compendij, & breuitatis continebo me in natione Germanica. Non tamē abs te futurum puto, si verborationem hic reddam illius, quatenus, & quomodo prædicti Principes, Reges, & Imperatores, de quib. in
tracta-

tractatus huius proæmio, ex hac linea dependant. Genuit VVitikindus II. filios tres, Dietgremum, à quo nostri oriuntur Germaniæ Principes, Fridericum ἀπαιδα, & VVitikindum III. à quo Hugo prouenit Capetus, prædictorum Principum, Regum, & Imp. progenitor. VVitikindus enim III. VVitikindi I. & magni nepos Saxo Germanus, cum paternas opes tribus fratribus, quorum erat ipse natus minimus, non sufficere existimaret, generosâ suâ indole excitus, relictâ domo paternâ, in Galliam concessit militiæ exercendæ causâ contra Normânos, sub auspicijs, ductuq; Imperatoris Caroli Calui, à quo in præmiû militaris virtutis, & belli feliciter gestis Andibus præfectus est. Reliquit post se filiû Rupertû primû Andium Comitē, qui ob virtutes heroicas, & res præclarè gestas *alter Iudas Machabeus* cognominatus est, & à Carolo Imp. ducatu inter Ligerim, & Sequanâ, qui postea in hodiernû vsq; diē Secundogenito Regis filio factus est proprius, & vocatur Ducatus Aureliæ, donatus fuit. * Reliquit post se filios duos, Otonē (quem illi vocant Vtonē vel Vdonem) Ducē Aureliæ, Comitē Andegauorum & Parisiorum; & Rupert. II. Comitem Andegauensem, qui vterq; requiescunt prope Parisios in oppido, & Ecclesia S. Dionysij, quæ Regum Galliæ sepultura est. hic vero Rupertus II. genuit hugonē cognomento

* videatur Petrus Albinus in. Misnicis chronicis, fol. 498. & 499. qui compluribus autoritate testimonijs id cōprobat.

mento *Magnum*, qui ab Arnulpho Imp. Regno Arelatenſi datus eſt gubernator, & genuit ex Adelheida filia Henrici I. Regis Romanorum Hugonem, vocatum *Scaplarium*, ſive *Capetum*, à quo Reges non ſolum Galliarum, qui adhuc diuino munere ſuperſunt, ſed & aliquando Siciliae, Neapolis, Pannoniae, Poloniae, Nauarræ, aliquot etiam Imperatores Byzantini exierunt. Hanc genealogiam tradit in ſuo quoque Chronico Albertus, Abbas Stadenſis ad an. 886. *Vto, inquit, vir militaris, & strenuus à Principibus Galliarum Rex creatur in Palatio Compendij. Hic patrem habuit ex equeſtri ordine Robertum, auum vero VVitikindum ex Germania profugum. Et idcirco eum in Regem promouerunt, quia Carolus filius Caroli nepotis Caroli Calui Galliarum Regis, cui regnum debebatur, vix adhuc triennis erat, patre defuncto, cum puer adhuc biennis fuit, matre vix per quadriennium ſuperſtite.*

*Baron. ad
an. 987.

* Mero-
vingorum.

Falluntur * itaque, qui progeniem Hugonis Capeti ex patre & matre Saxonis è familia VVitikindea, deriuant ex ſtirpe Carolina, quos Galli ipſi in ſuis historijs, & annalibus reſutant, triplex Regum ſuorum genus diuerſum recententes, primum * Merouæorum à Pharamundo; alterum Francorum à Pipino, ſive Carolo; tertium Capetinorum ab hoc Hugone. Imò Pithæus in rubrica, ſive recapitulatione de origine Regum
Fran-

Francorum in Lud. VIII. planè nobiscum facit, dicens: *Regnavit autem eorum progenies in Regno Francorum vsque ad annum Domini nongentesimum vicesimum sextum. Tunc Hugone Caputio, Comite Parisiensi, & Duce Francorum regnum invadente, translatum est de genealogia Carolorum in progeniem Comitum Parisiensium, qui de genere Saxonum processerunt. Sed non multum refert, quicquid privati historici, siue scriptores, pauci siue multi, de hac re pronunciant. Qui se, & suos hac in parte optimè novit, huius nobis sufficientissimus testis fit ipse Rex Galliarum Franciscus I. qui in Epistola sua ad Principes Ioh. Fridericum Saxoniarum Ducem, Princ. Electorem, & Philippum, Hassiarum Landgravium, consanguineos, & Amicos, uti respectivè vocat, ex castris ad Cotentum Belgicæ scripta d. 7. Maij, Ann. 1537. & adhuc prolixius in Apologeticâ, d. 23. in eodem mense, & anno Farræ scriptâ, clarè & libenter fatetur se suum ab ipsorum maioribus ortum, & natiivam trahere originem. Verum ijs omnibus missis, conuerto me ad familiam Dietgremi, à quo nationis Germanicæ Principes, qui adhuc Dei gratia superstites sunt & florentes, procedunt. Et sicuti linea VVigberti, primogeniti filij VVitikindi I. quam hactenus obiter decurri, nobis exhibuit potentissimos, deuotissimosq; Romanorum Imperatores, ita hæc altera VVitikindi II. secū-*

Mdoge-

dogeniti eiusdem VVitikindi I. filij repræ-
 sentat ex familia Dietgremi fortissimos, pijs-
 simosq; S. Rom. Imperij Principes Electores:
 Itemq; quã plurimos in ordine clericorũ Ar-
 chiepiscopos, Episcopos, & Prælatos, ita vt ab
 ijs similiter præclara Catholicæ Religionis,
 & pietatis exempla ad posterorum, serorum-
 que Nepotum instructionem peti possint. In-
 terim nec in hac desunt, qui Reges, & Impe-
 ratores coronari potuissent, si non præ mode-
 destia, & ex magna humilitate sceptrâ obla-
 ta recusassent. Laici quidem militaris iustitię,
 vel fortitudinis gloriã potius, quam insigni
 aliqua sanctitatis notã inclaruerunt. Victo-
 riosa enim gesserunt bella, & iuuerunt Impe-
 ratores contra hostes tum Imperij, tum S. R.
 Ecclesiæ, Slauos, Henetos, siue Vngaros, Pru-
 tenos, Northmannos, Danos, Bohemos, alios-
 que; & vt hoc licentiosè repetam, contra Bo-
 hemos quã frequentissimè, qui olim necdum
 Christiani ductu, & ope Dæmonis Francos
 in pugna vicerunt, & pepellerunt in fugam.
 Narrat enim de ijs Sigebertus in Chronico,
 ad an. 850. quod proprijs illius verbis expe-
 diam. *Franci à Bohemans graui prælio vincuntur.*
Cui bello spiritus malignus se præfuisse per os ar-
septici publicè protestatus est, & per se, & per so-
cios, spiritus scilicet superbiæ, & discordiæ egisse,
vt Franci terga verterent.

Quid contigerit tempore Sigismundi Im-
 pera-

peratoris, quādo Pōtificius & Cæsareus, aliorūq; ferè omniū Imperij Principū exercitus, præter pedites, ad quadraginta millia equitū, hoste non semel viso, fugit, alijs pēsādū relinquo, *Aeneas Sylu & Mech.* Iis nūc Christianis vt Dominus Deus præficiat, & det spiritū humilitatis, timoris, & obedientiæ, in longæua pace, & prosperitate, ex animo precor, opto, & voueo.

DE GERONE, ARCHIEPISCOPO COLONIENSI.

CAETERVM vt in hac Principū Saxoniorum serie nonnullos ex Ecclesiasticis, & laicis præcorum temporum huc conuocē, qui posteros vel doctrinæ, vel vitæ exemplo de Catholica religione, & fide saluifica sincere informēt, præsto est Gero, Christiani filius, VVitikindi II. ex Dietgremo filio, & Ditmaro nepote abnepos, electus tēpore Ottonis I. mortuo * Fōlckmaro, concordibus * al. VVol-
Cleri votis, & populi applausu Archiepiscopo-
pus Coloniēsis, An. 969. certe nō absq; miraculosa Dei cooperatione. Imp. enim Otto, qui illibēter ipsū ad eā dignitatē electū videbat, ideoq; inuestiturā quoad bona Imperij feudalīa, non tam differebat quāam detrectabat, ab Angelo in sanctæ Dominicæ Resurrectionis die, districtum in manu gladium habente, minis hisce tēritus fuit: